Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 798 van 30 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN**
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 16 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DIN, loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*BS* 19 juni 2026) bepaalt:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. […]"

Ingevolge deze bepaling verloopt de onderhavige procedure aldus overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van de RvV-wet.

2. Overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet)

werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 21 mei 2026 het volgende gesteld:

"*1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 11 februari 2026 waarbij er wordt besloten tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.*
Op 31 maart 2026 maakt de commissaris-generaal een "Nota Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure" over aan de Raad. Op 23 april 2026 maakt verzoeker hiertegen bezwaar.

2. De bestreden beslissing wordt gesteund op artikel 57/6/5, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Overeenkomstig voormeld artikel van de Vreemdelingenwet neemt de commissaris-generaal een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming indien de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft. Gelet op artikel 18, § 2, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen diende verzoeker binnen acht dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over te maken.
In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan het aangetekend schrijven dat naar zijn gekozen woonplaats werd verzonden en waarbij hij werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 23 januari 2026. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker haar geen geldige reden heeft meegedeeld om zijn afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van acht dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

3. Overeenkomstig de artikelen 51/2, zesde lid en 57/8 van de Vreemdelingenwet kunnen oproepingen geldig worden verstuurd naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending.
Artikel 7, § 1 van voormeld Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 bepaalt dat bovenop de verzendingsprocedure voorgeschreven bij artikel 51/2, zesde lid van de wet de Commissaris-generaal of zijn gemachtigde ter informatie een kopie van elke verzending zowel per gewone post naar de effectieve woonplaats van de verzoeker om internationale bescherming, indien hij daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan de door de verzoeker gekozen woonplaats, als per gewone post, per fax of per e-mail naar de advocaat van de verzoeker stuurt.

Uit het administratief dossier blijkt dat de oproeping voor het persoonlijk onderhoud bij aangetekend schrijven werd verzonden naar de door verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gekozen woonplaats te 8800 Roeselare, Mariastraat 15/5 evenals per gewone brief naar het adres te 8800 Roeselare, Jules Lagaelaan 13/0033. Een kopie werd per e-mail bezorgd aan de advocaat van verzoeker. (administratief dossier, deel 4 Bijkomende informatie).
De oproeping gebeurde aldus op een (rechts)geldige, correcte en regelmatige wijze. Verzoeker toont het tegendeel niet aan.

4. Verzoeker meent dat hij zich in een overmachtssituatie bevond en hem geen desinteresse kan worden verweten.
Het komt verzoeker toe om aan te tonen dat hij omwille van overmacht, buiten zijn wil om, de oproeping voor het persoonlijk onderhoud niet heeft ontvangen en/of dat hij door overmacht geen gehoor kon geven aan de oproeping van de commissaris-generaal voor zijn persoonlijk onderhoud, noch binnen de acht dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid kon overmaken aan de commissaris-generaal. Verzoeker slaagt hierin echter niet.

Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. Baert en G. Debersaques, "Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)" in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).
In het verzoekschrift zet verzoeker uiteen dat hij de uitnodiging voor het gehoor nooit heeft ontvangen, noch een bericht waarin werd vermeld waar en wanneer hij een aangetekende zending diende op te halen. Tevens geeft hij aan dat hij in die periode sporadisch bij een vriend bleef en dat hij vermoedt dat de postbode op één van die dagen moet langsgekomen zijn.

Zoals hoger reeds vastgesteld, weerlegt verzoeker niet dat de oproeping voor het persoonlijk onderhoud op een rechtsgeldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar zijn gekozen woonplaats werd verzonden. Uit de consultatie van het administratief dossier blijkt tevens dat werd aangebeld en dat een bericht werd achtergelaten op 26 december 2025. De brief werd echter niet afgehaald en werd teruggezonden naar het Commissariaat-generaal (administratief dossier, deel 4 Bijkomende

informatie en bijlage "Bewijs bpost" gevoegd bij de "Nota Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure" van 31 maart 2026) . Eveneens blijkt de oproeping voor het persoonlijk onderhoud per gewone post te zijn verzonden naar het adres te 8800 Roeselare, Jules Lagaelaan 13/0033 en dat een kopie per e-mail werd bezorgd aan verzoekers raadsman (administratief dossier, deel 4 Bijkomende informatie). Verzoekers verweer dat hij nooit een (niet-)aangetekende brief heeft ontvangen, blijft zowel betreffende de aangetekende zending als betreffende de bief verzonden bij gewone post een loutere bewering. In de mate dat hij meent dat er sprake was is van een fout bij de postdiensten, toont hij dit niet aan.

Waar verzoeker stelt dat hij sporadisch bij een vriend verbleef, kan nog worden opgemerkt dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor zijn woonplaatskeuze en het organiseren van zijn post. Hij dient zich zo te organiseren dat hij tijdig kennis kan nemen van de briefwisseling die hem aanbelangt en hem per post aangetekend wordt toegestuurd. De uiteenzetting in het verzoekschrift doet hier geen afbreuk aan.

5. Verzoeker toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet aan dat er geen rechtsgeldige oproeping voor het persoonlijk onderhoud zou zijn gebeurd, noch dat er sprake zou zijn van een overmachtssituatie die hem buiten zijn wil om verhinderd zou hebben om tijdig kennis te nemen van deze oproeping of om binnen de acht dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over te maken aan de commissaris-generaal.

Derhalve lijkt verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift er niet in te slagen om aan te tonen of aannemelijk te maken dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten onrechte zou hebben besloten tot de beëindiging van zijn verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.
Waar verzoeker summier aanhaalt dat zijn recht om zijn asielmotieven kenbaar te maken tijdens een gehoor zou zijn geschonden, kan verzoeker dan ook niet worden gevolgd.
Gelet op het voorgaande is het niet nuttig om de vluchtmotieven van verzoeker te toetsen aan artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Ten overvloede kan nog worden toegevoegd dat indien een verzoek om internationale bescherming voorheen enkel heeft geleid tot een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet, de commissaris-generaal het volgend verzoek ontvankelijk verklaart. Aldus kan verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indienen."

3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

4.2. (Oud) artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

5. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 augustus 2026 staat het volgende vermeld:

"*Tolk 1859 legt de eed af en tolkt Somalisch*

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.
De raadsvrouw van de verzoekende partij stelt dat de verzoekende partij heeft uitgelegd dat zij nooit de oproeping heeft ontvangen. Zij wachtte al 2 jaar en heeft nooit een briefje ontvangen om haar post gaan af te halen. In die periode verbleef zij bij een vriend en waarschijnlijk hebben zij en de postbode elkaar gekruist en heeft zij nooit een briefje ontvangen. Ze wachtte al heel lang en keek ernaar uit.
De verzoekende partij zelf zegt dat zij dus geen interview heeft kunnen meemaken en dat zij dit heel spijtig vind. Zij was toen aan het werken, had een adres in Roeselare en ging af en toe naar daar om papieren af te halen. Ze was toen in behandeling voor haar oor, heeft een operatie ondergaan en heeft nooit een papier gekregen. Het was enkel haar advocaat die haar zei dat ze een negatieve beslissing had gekregen."

6. Verzoeker brengt, met voormeld algemeen en herhalend betoog, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking.

Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van al eerder afgelegde verklaringen en reeds aangehaalde argumenten, zoals het feit dat hij bij een vriend verbleef en dat hij nooit een briefje van de post zou hebben ontvangen, doch met het louter hernemen van die elementen waarmee reeds rekening werd gehouden en het voortbouwen op diezelfde elementen en het formuleren van algemene opmerkingen, ontkracht noch weerlegt verzoeker geenszins de vaststellingen van de beschikking, en met name de essentie ervan, namelijk dat hij niet aantoont dat er geen rechtsgeldige oproeping voor het persoonlijk onderhoud zou zijn gebeurd, noch dat er sprake zou zijn van een overmachtssituatie die hem buiten zijn wil om zou verhinderd hebben om tijdig kennis te nemen van de oproeping of om binnen de 8 dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over te maken aan de commissaris-generaal. Bij gebrek aan een concrete en dienstige repliek die hierop een ander licht doet schijnen, blijven de bevindingen van de beschikking overeind.

7. Derhalve wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
P. SHONIA,	toegevoegd griffier
De griffier,	De voorzitter,
P. SHONIA	M. RYCKASEYS